

CANTARES DE-VOTOS.

A Xan Antón deron voto,
e dicen as malas bocas
que votande Xan Antón
tén pensado poñer botas.

A min voto non m'ó deron,
nin o pidir; pro verás
Como queiras ou non queiras
hánime de facer botar.

Dicen que voto non teño,
dixo antrente unha muller,
e douscentos trint'e catro
veño agora de facer.

Qu'anden pol-os pés os votos;
abofellas non m'asombra,
pois é ben sabido que
pol-os pés andan as botas.

Houbo páus non sei xa donde
y-á perguntar Xan Alonso
o motivo. lle dixeron:
«o motivo eille de-voto.»

Abro un concurso e darei
de premio sete pesetas,
a quén nas listas xa listas
atope

PEPE D'AS FESTAS.

FUBRICACIÓS

«Biblioteca del siglo XIX» Guillermo Tell. A Bibrioteca d'o sigro daz'anové pubricou n-o seu tomo 8.º, traducid'o castillar o, o famoso drama de Schiller, autor de *Os bandidos*, *Carlos*, *Maria Estuardo* etc.

Nada diremos d'a obra n-o fondo, pois é ben conocida y-en canto á tradución nada deixa que desexar, n-o noso coñecemento.

O asunto non pode ser mais simpático: a loita d'un pobo pol-a súa independéncia guiado por un xénio patriota y-o desarrollo garda relación c'o asunto.

A Bibrioteca c'o sigro XIX, pol-o xeito d'a *Universal*, que hai anos xa ven publicándose en Madril, ten deméstrado publicar en tomiños, cuyo cost'é de dous reas, obras de grande emportancia, vindo a ser como unha pequena enciclopedia.

Recibimos *La Verdad* de Santiago e *El Secretariado*, de Madril, c'os qu'estabrecemol-o cambio.

O último número d'a notabre revista *La España Regional*, contén o seguinte emportantísimo sumario:

«El regionalismo y la federación, por D. Salvador Cabeza y León.

La ley Torrens; La experiencia política en Inglaterra, por León Donnat, traducido por X.

Jurisconsultos aragoneses, por D. Juan Sala y Bonán.

La política colonial en Filipinas, por D. Eugenio Bordas.

El regionalismo en el extranjero, por A. E.

El Centro gallego de la Habana, por R.

La clase media y las mujeres catalanas, según doña Emilia Pardo Bazán, por X.

De las varias literaturas que existen en España y especialmente de la catalana; Prólogo de la obra de D. Juan Fastenrath, *Catalanische Troubadoure der Gegenwart* (Trovadores catalanes contemporáneos), traducido por D. Ramón Arabia y Solanas, (conclusión).

Memorias inéditas de un caballero catalán del siglo XVII, D. Ferónimo del Real Fontclara (continuación), por J. Pella.

Poesía, *Los dos campanars*.

Bibliografía.

Miscelánea.

Revista de valores públicos.

O movemento literáreo en Galicia é cousa que non se pode negar y-o presente ano foi, sen dúbida, d'os mais fecundos. O noso amigo e colaborador D. Galo Salinas Rodríguez porá moi pronto á venda o seu drama en gallego *A torre de Peito Burdele*, que levará un prólogo d'o Sr. Marqués de Figueroa.

Tamén un *intimo amigo* noso prepara unha colección de poesías en gallego, que irán precedidas d'un traballo exquisito por un d'os primeiros esquires gallegos d'a rexión.

DE TODO UN POUCO

De *El Regional* d'o domingo pasado, cortamol-o seguinte suelto:

«A *Monteira* publica un artículo de su director contestando al que últimamente se insertó en este periódico firmado por nuestro compañero Amor Meilán. Mantener tal polémica á nada conduciría; por consiguiente nosotros solo diremos:

1.º Que el *timo* de *Los Cadiceños* sigue siendo indisculpable.

2.º Que no se compagina bien la pretensión de dirigir un semanario de literatura, *gallego*, y no conocer las producciones de Rosalía Castro.

3.º Que el descomponer e. no prueba que se tenga razón; sino lo contrario.

Y... tita.

Bueno, home, bueno, pois que *conste* todo cso. y ademais:

1.º Que non pode dar leucios de gallego quénsabe, pol-o meos, tan pouco com'aquel a quén pretende insinar.

2.º Que tampouco está moi auto que digamos pra redactor d'un periódico esquirto en castillano, quén, polas trazas, conoe esta lingua com'a gallega, com'o proba o feito de confundir os verbos *resumir* e *reasumir*, á parte d'outras mentedéncias.

3.º Qu'as razóns non se rebaten dicindo qu'o contrário se descompón, pois est'é recurso moi gastado pol-o vello.

Pol-o demais y en xusta correspondencia a boa voluntá qu'a nostra ternos o colega, recomendándonol-a tita, e despois d'agradecerillo, nosoutros recomendamosll'a vez o té, *qu'é moi bon dixestivo*. ¿Entende?

* *

Por aquilo de que a mouro morto gran lanzada y-unque collendo pol-os pelosa aca-sión, volve *El Regional* n-un d'os últimos números a aludir ó Sr. López Prado, ben morto literáreamente.

Eu penso, Sr. Amor, qu'en vez de meter-se c'os mortos, debía empregar a súa forza contr'os vivos. ¿Non sabe que n-a Oruña se publica un somanario que se chama *Don Pepito*?

Sí, débco saber, porque vosté e d'alí y-ademais, se non m'engano, colaborador de dito periódico.

Pois bueno, n o último número dice de vosté cousas feas y-o qu'é mais, métese c'o director de *El Regional*. (¡¡!!)

Si val o meu consello, digall'aquelo de *qn'aínd'hay crases* e xa verá como tembra.

E basta xa d'o conto, que non coidei gastar tanta tinta.

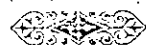

El Eco d'ayer dí qu'o viño recollido en váreos estabrecementos de Lugo y-analizado despóis resulta que non ten de tal mais qu'o nome.

Supuñemos qu'a visita y-o análises non se farían por facerse, pois de ser así resultaría

qu'as autoridades non terían de tales mais qu' o nome.

Pau, e caya quén caya.

En Madril arden a Frábica de Tabacos, queimándose gran cantidá d' este veneno.

E según os diáreos, aquilo ardía qu' era unha monada.

Y-agora que digan c' o tabaco que vend, a Tabacalera non sirve pra nada.

En Právia unha muller vendeu un d' estes días a súa filla en cinco céntimos.

Algunhos dirán ó lér

¿En Mañuecos está Právia?

Mais non s' asombren, qu' afellas

Moitos hai n-a nosa España

Que se venden, eso sí,

Por cantidades mais altas.

En Zaragoza banque de centos de cú-biertos.

En Valladolid o mesmo.

Idem en Málaga.

Y-o país: ¡Aaaaaaaaan!

Xa non recordo canto; pro pasa de dous millós de pesetas o que se deb' en España ós mayestros d' escola.

Penso qu' esto non se pode censurar, porque

A primeira obrigación

D' os mayestros é insinar

Os nenos; mais a segunda

E' de prender a ayunar.

A Sagasta din qu' o saudaron en Barcelona, berrando: ¡Viva el Padre de los pobres! Non sei porque se m' arrecord' aquilo de:

O señor don Xan de Robres,

Con caridá sin igoal,

Fixo este santo hespital;

Mais primeiro fix' os pobres.

Según Wanderer, si se poiderán poñer